

medens jeg for mit Vedkommende har mine Oplysninger direkte fra Personalet paa Færgerne, har Ministeren vel nok sine paa tredje eller fjerde Haand, idet de sikkert ere gaaede gennem adskillige Kontorer, inden de ere naaede til Ministeren, og det skal nok vise sig, at det er mine Oplysninger, der passe, og ikke Ministerens.

Den højtærede Minister sagde saa, at det er Personalet selv, der ønskede at faa 24 Timers uafbrudt Tjeneste, og derefter 24 Timers Frihed. Det vil være aldeles umuligt for den højtærede Minister at paavise en saadan Begæring fra Matroserne og Fyrbøderne paa Færgerne, fordi den aldrig har været indgivet. De have aldrig ønsket at faa en saadan Tjenestetid. Derimod have de et Par Gange søgt at blive fri derfor, men de have stadig faaet Afslag. Det er heller ikke rigtigt, naar Ministeren mente, at de tidligere havde 12 Timers Tjeneste og 12 Timers Frihed. Jeg skal oplyse, at det passer for nogles Vedkommende, men ikke for Fyrbødernes. Deres Tjenestetid var, før de fik de 24 Timers Tjenestetid, saaledes, at de havde 12 Timers Tjeneste og 24 Timers Frihed, saa igen 12 Timers Tjeneste og 24 Timers Frihed, og derefter 24 Timers Tjeneste og 24 Timers Frihed. Med andre Ord: i 5 Dage 48 Arbejdstimer, medens de nu have denne Arbejdstid i 4 Dage. Det er i Virkeligheden et meget forøget Arbejde, man har lagt paa Fyrbøderne, og det vil ses, at Ministerens Oplysninger ere undergaaede nogen Forandring, inden de ere naaede fra Personalet til ham. Ligeledes benægtede Ministeren, at der tidligere paa Færgerne havde været 4 Matroser, og at deres Antal nu var reduceret til 3. Ministeren vil ved at se efter i Tjenesteordningen for Færgerne finde, at der for 3½ Aar siden var 4 Matroser, men da vi fik det berømte Spiresystem, blev den ene inddraget, saa der nu kun er 3. Jeg tror, at jeg tør paastaa, at det er mig, der kender Forholdene paa Færgerne, og ikke Ministeren, og at de Oplysninger, jeg har fremført, ere korrekte. Skønt der nu kun er 3 Matroser, er der blevet langt flere Sejlture; Arbejdet er blevet forøget, medens Mandskabet er blevet mindre, og selv om man giver dem en mindre Løn-

forbedring, kan den paa ingen Maade opveje det forøgede Arbejde, som de have faaet.

Naar man saa vil spørge, om da Personalet ønsker at komme tilbage til de 12 Timers Arbejde og 12 Timers Frihed, saa siger jeg: Nej, det er ogsaa alt for meget, det betyder, at de 7 Døgn i Træk skulle arbejde 12 Nattimer, og det er alt for anstrengende, det ønske de ikke. Men jeg mener, at Staten maatte kunne komme lige saa vidt som de allerfleste Kommuner, hvor de have uafbrudt Dag- og Natarbejde, og hvor man er naaet saa vidt, at man har inddelt Arbejderne i 3 Arbejdshold, som arbejde hver 8 Timer. Ved at indføre denne Ordning, vilde man opnaa, at Personalet vilde føle sig tilfredsstillet, og Staten vilde ikke gaa videre, end Kommunerne allerede forlængst ere gaaede. Der er ogsaa noget andet, Personalet paa Færgerne beklager sig over, og det er, at de ikke faa Natpenge, saaledes som Personalet ellers faar alle andre Steder, hvor der arbejdes om Natten, og her er Arbejdet yderst anstrengende. Der er kun to Steder, hvor der ikke udbetales Natpenge, og de sortere begge under Ministeriet for offentlige Arbejder: Det er overfor Postekspedienterne paa Postkontorerne og Personalet paa Færgerne. For deres Vedkommende udbetales der ikke Natpenge, i hvert Fald ikke til Postekspedienterne paa Postkontoret i Fredericia, og jeg gaar ud fra, at det heller ikke er Tilfældet paa andre Postkontorer.

Med Hensyn til Ledvogterne mente Ministeren, at det var meget eftertragtede Stillinger, og at Ledvogterne i Grunden havde det godt. Jeg ved ikke, om Ministeren mente, at denne Enke, jeg talte om, derovre fra Vestjylland, som fik 50 Øre om Dagen, var særlig glad ved denne Historie, jeg kan ikke tænke mig, at der kan være stor Glæde hos en Enke, som foruden de 50 Øre om Dagen og fri Bolig maaske oppebærer 30—40 Kr. i Pension efter sin Mand. Jeg kan ikke tænke mig, at hendes Liv former sig særlig glædeligt, men jeg tænker, at de, der ville prøve at leve for saadanne smaa beskedne Summer, ville finde, at der i hvert Fald kunde være større Glæde. Og hvad Ledvogterne paa den østjydske Bane angaar, mente Mini-